

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/145/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201857
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5420201857.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobkyne: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. S., O. XXX/X, Česká republika, proti žalovanému: Okresný súd Dolný Kubín, so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 36, o žalobe pre podvod vo veci dedičstva 5D/756/2004, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 4C/75/2020-135 zo dňa 14. júla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením odmietol podanie žalobkyne doručené súdu dňa 22.10.2020 doplnené podaniami doručenými dňa 04.03.2021 (č. I. 70) a dňa 06.07.2021 (č. I. 93 spisu). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ich náhradu voči žalobkyni nepriznal.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa bola uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 4C/75/2020-39 zo dňa 04.02.2021 ako aj uznesením Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/75/2020 - 82 zo dňa 29.03.2021, vyzvaná, aby odstránila vady žaloby a uviedla požadované zákonné náležitosti, bez ktorých súd nemôže konať a rozhodnúť. Žalobkyňa v stanovených lehotách síce doručila súdu podania za účelom odstránenia vád žaloby, avšak tieto neodstránila v zmysle zaslaných výziev, ktorá skutočnosť bránila súdu v ďalšom konaní.

3. Súd prvej inštancie tak podanie žalobkyne vo veci samej považoval naďalej za neúplné, a preto s poukazom na § 129 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len ako „CSP“) rozhodol tak, že podanie žalobkyne zo dňa 22.10.2020 doplnené podaniami zo dňa 04.03.2021 a zo dňa 06.07.2021, odmietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že v zmysle § 256 ods. 1 CSP nárok na ich náhradu vznikol žalovanému, pretože žalobkyňa procesne zavinila odmietnutie podania tým, že ho nedoplnila a neopravila v súlade s výzvami súdu. Zo spisového materiálu však nemal preukázané, že by v danom konaní žalovanému nejaké trovy konania vznikli, preto rozhodol tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

4. Proti predmetnému uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Argumentovala, že prvoinštančný súd nevykonal žiadne navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie vychádzalo z neprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa jej názoru mal prvoinštančný súd k dispozícii úplnú žalobu, vrátane odstránenia vád žaloby a zložky dôkazov, na základe ktorých mohol začať konať, avšak nekonal. Ďalej uviedla, že škoda spôsobená pri výkone verejnej moci, sp. zn. 21/40/2020, je pridelená

Okresnému súdu v Liptovskom Mikuláši, kde bol zaplatený aj súdny poplatok a žalovanej doteraz nie je známe, že by bol spis pridelený Okresnému súdu Čadca.

5. Súd prvej inštancie následne žalobkyňu výzvou zo dňa 13.09.2021 vyzval, aby uviedla, či žalobu podanú na Okresnom súde Čadca sp. zn. 4C/75/2020 v časti o náhrade škody za nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup berie späť a či žiada konanie v tejto časti zastaviť, pretože podľa jej tvrdení je táto vec pridelená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 21/40/2020.

6. Žalobkyňa v reakcii na uvedenú výzvu zaslala súdu podanie, v ktorom ozrejmla, že v danej časti žalobu neberie späť, nakoľko jej vznikla škoda citová aj morálna. Ďalej uviedla, že konanie sp. zn. 24/40/2020 prebiehalo na Okresnom súde Dolný Kubín a následne bolo pridelené Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 v spojení s § 234 ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Nakoľko je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vecne správne, v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07).

10. Základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

11. Ustanovenie § 160 CSP vymedzuje poučovaniu povinnosť, ktorú má súd vo vzťahu k stranám sporu. Túto povinnosť súd nemôže vopred naplniť tým, že stranám zašle výpočet zákonných ustanovení o všetkých procesných právach a povinnostiach, bez prihliadnutia na to, či ich využitie v konkrétnej situácii vôbec prichádza do úvahy. Vychádzajúc z účelu tohto inštitútu by mal súd poskytovať poučenie stranám sporu vždy konkrétne, adresne a o tých procesných právach a povinnostiach, keď táto potreba vzhľadom na stav konania vyjde najavo. Odsek dva uvedeného ustanovenia pritom stanovuje povinnosť súdu, aby vždy poučil stranu o práve zvoliť si advokáta a o jeho práve obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, čím sa zdôrazňuje význam práva na právnu pomoc poskytovanú strane buď prostredníctvom advokáta, alebo prostredníctvom Centra právnej pomoci.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 4C/75/2020-39 zo dňa 04.02.2021 a uznesením č. k. 4C/75/2020-82 zo dňa 29.03.2021, vyzval žalobkyňu na odstránenie väd žaloby pod sankciou jej odmietnutia podľa ust. § 129 ods. 3 CSP. Poukázal pritom v oboch výzvach na konkrétne nedostatky podania a poučil žalobkyňu v zmysle ust. § 160 ods. 2 CSP o jej procesnom práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, keďže sa to vzhľadom na stav konania

javilo ako potrebné. Žalobkyňa už v reakcii na prvú výzvu zaslala súdu podanie za účelom odstránenia vytykaných nedostatkov žaloby (t.j. nezostala pasívna), avšak vady v tomto podaní neodstránila v zmysle zaslanej výzvy, z ktorého dôvodu súd opakovane žalobkyňu vyzval na odstránenie vád, aj tentokrát ju poučil o jej procesných právach v zmysle ust. § 160 ods. 2 CSP. Žalobkyňa opätovne na predmetnú výzvu reagovala a doručila súdu podanie za účelom odstránenia vád žaloby, ktorá však aj naďalej vykazovala vady, pre ktoré súd nemohol v konaní pokračovať (ust. § 129 ods. 3 CSP). Predmetné poučenie v zmysle ust. § 160 ods. 2 CSP pritom bolo obsiahnuté v oboch výzvach prvoinštančného súdu adresovaných žalobkyni, v tomto smere dostatočne reagoval na vzniknutú potrebu poskytnúť žalobkyni primerané poučenie o tých procesných právach, o ktorých to bolo vzhľadom na stav konania potrebné. Žalobkyňa sa rozhodla svoje procesné právo nevyužiť a neobrátila sa na advokáta, prípadne Centrum právnej pomoci. Súd prvej inštancie však svojím postupom neporušil právo žalobkyne na spravodlivý proces, ani jej práva garantované Ústavou Slovenskej republiky.

13. Odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Nestotožnil sa s jej argumentáciou uvedenou v odvolaní, že došlo k porušeniu jej procesných práv, ako aj práva na spravodlivý proces, nakoľko súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol, v čom spočívajú vady podania vo veci samej a opakovane žalovanú vyzval na ich odstránenie pod sankciou odmietnutia podania spolu s poučením o jej práve zvoliť si advokáta, alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Konanie prvoinštančného súdu tak v posudzovanom prípade viedlo k správne mu záveru, na základe čoho krajský súd toto uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení analogicky s ust. § 256 ods. 1 CSP tak, že vzhľadom k jeho výsledku bolo dôvodné žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznať, avšak vychádzajúc zo zistenia, že v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli, rozhodol v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, tak, že sa mu nárok na ich náhradu nepriznal (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 5 Cdo 12/2018, 7Cdo 22/2018).

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).